

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Keld Albrechtsen som ordfører.

Keld Albrechtsen (EL):

De to forslag er jo en udmøntning af dels forlig om teleliberalisering, dels telepolitiske aftaler, som et stort flertal, men ikke Enhedslisten, står bag. Vi har ikke lod og del i det, og jeg må sige på baggrund af de to forslag, der er fremlagt her, at så bliver vi heller ikke en del af det.

Det, der jo er tale om, er, at det her er endnu et skridt, ganske vist ikke det største, men endnu et skridt i retning af den overladelse til markedskræfterne af det hele, som ligger bag liberaliseringsprocessen, der stammer fra EU's rammedirektiv.

Det, der jo er karakteristisk ved EU-liberaliseringerne, er, at de på kort sigt i nogle tilfælde, det må erkendes, medfører større konkurrence, indtil det er afgjort på markedet, hvilke af de store selskaber på europæisk plan der overtager kontrollen med markedet. Det er karakteristisk, at på alle de områder, hvor EU foretager liberaliseringer – vi ser det f.eks. med Arrivas position på tog- og bustransporten – bliver resultatet, at man erstatter nationale monopoler med nogle ganske få gigantselskaber på det europæiske marked.

Når det er afgjort, hvilke af de selskaber der vinder, om det bliver Telia, der vinder det hele eller et af de franske eller tyske selskaber, så får vi så det, man i nationaløkonomisk sprog kalder et oligopol, altså nogle få meget, meget store selskaber, og det bliver ikke danske selskaber, naturligvis, som så deler markedet imellem sig. Så er det slut med konkurrencen, og så er det altså også slut med den umiddelbare prisfordel.

Jeg har set, at der er et teleselskab, som i år vil bruge en milliard på at forsøge på at fastholde et fodfæste på det danske marked. Det vil nu næppe lykkes for det pågældende selskab. Det er nok andre, der vinder.

Men det viser altså noget om, hvor desperat situationen blandt mobiltelefonselskaberne er i øjeblikket, og hvor meget de sætter ind, for det er deres liv, der er på spil. Nogle af dem dør, og så kommer oligopolet, så kommer altså disse store europæiske selskaber, som overtager markedet. Så er det slut med Folketingets indflydelse på tingene, så er det slut med demokratisk kontrol med tingene, så er det monopolerne, der gælder. Der er jo ikke i EU en antimonopollovgivning, som man f.eks. kender fra USA, som så kunne træde ind.

Kl. 17.55

Så det her er en udvikling, skridt for skridt, i retning af at etablere et monopolsystem i ny form, hvor man erstatter statsmonopol med europæisk monopol. Det kan vi ikke medvirke til. Der kommer ikke noget godt ud af det.

Det, som man jo skal huske, også nu, hvor der er radiofrekvenser med i det, er, at lidt længere fremme i udviklingen af det her ligger jo også it- og kommunikationslinjerne og frekvenserne til radio og den slags ting, som i øjeblikket også på europæisk plan koncentrerer hos nogle få selskaber.

Den italienske statsminister ejer jo medierne i Italien. Det vil være på samme måde med medieområdet, at der vil det også lande på nogle få hænder uden for demokratisk kontrol, hvis man bare lader denne her udvikling passivt fortsætte.

Derfor er det mig en kilde til bestandig undren, at Socialdemokratiet og SF medvirker til det her projekt. Det er mig i og for sig ikke en kilde til undren, at ministeren gør det. Han tror selv, det er noget liberalt, det her. Han har ikke gennemskuet, hvor det ender. Men at Socialdemokratiet og SF medvirker skridt for skridt ned ad denne her glidebane, er mig en kilde til evig undren.

Men det kan jo være, at det på et eller andet tidspunkt – forhåbentlig ikke inden det er for sent – vil gå op for dem.

(Kort bemærkning).

Thomas Adelskov (S):

Jeg skal spørge Enhedslistens ordfører, om det ikke er korrekt, at vi ved den lovgivning, som nu har eksisteret i en årrække, ved den særlovgivning og særlige regulering af hele telemarkedet jo netop har forsøgt at undgå, at vi fik de her monopoler.

Vi har jo bl.a. ved UMTS-aktionen specifikt sigtet mod at få andre aktører med på markedet. Rent faktisk forsøger vi lige nøjagtig det modsatte, men det, hr. Keld Albrechtsen har som endemål, er et meget dyrt statsmonopol. Det er sådan set ikke det, vi ønsker. Vi ønsker lave priser, vi ønsker ordentlig teknologi, og vi ønsker en meget stor udbredelse.

Det synes vi faktisk er lykkedes for os at få i Danmark via de her reguleringer, som vi laver på telemarkedet, og sammenligner man med alle andre europæiske lande, må man faktisk sige, at vi har haft en meget, meget stor succes på det område, og det ønsker vi at fortsætte med.